

Eltemették Bajor Gizit

Csütörtök délután a Nemzeti Színház előcsarnokából temették el Bajor Gizit, a Magyar Népköztársaság Kossuth-díjas, Kiváló Művészt. A nép igazi művészt búcsúztatta a gyászoló tömeg.

János Ferenc elvtárs, a népművelési miniszter első helyettese, a Magyar Népköztársaság kormányának elnöke, dr. János Ferenc elvtárs, a népművelési miniszter első helyettese, Mihályfi Ernő és Erdei Sándor népművelési miniszterhelyettesek.

— A való élet lüktetését, az emberek sorsát mindig friss és megértő szemmel figyelő művészünk volt Bajor Gizi — mondotta gyászbeszédében. — Ezért tudott a háború legnehezebb éveiben is gerincesen helytállni a népelemző Horthy-rendszer üldözéseivel szemben — az emberiség ügye mellett, ezért tudott most is olyan örömmel készülni arra, hogy még inkább a ma dolgozóhoz szóló szerepekben gyönyörködtesse forrón szeretett közönségét. Ezért tudott önfeledten gyönyörködni a szovjet művészek játékában, ezért tudta — népközpont szilárd közösséget vállalva — megérteni és szeretni mai életünket, az épülő országot friss lendülettel, ezért tudott — betegsége ellenére is egész szívvel — bekapcsolódni békeharunkba.

Amikor Pártunk és kormányunk — elismerésének jeléül — Kossuth-díjjal és a Magyar Népköztársaság Kiváló Művésze címmel tüntette ki Bajor Gizit — ez a kitüntetés a néphez hű, a haladás, a béke ügyét szolgáló nagy művészek szíleit.

Népköztársaságunk kormányának nevében a kimagasló művész, a nagy mester, a becsületes alkotó és harcra ember váratlan elvesztése feletti mély fájdalommal veszté búcsút itt, harminchétféle évvel ezelőtti munkájának és forró sikereinek színhelyén Bajor Gizitől, népközpont szilárd közösséget vállalva — megérteni és szeretni mai életünket, az épülő országot friss lendülettel, ezért tudott — betegsége ellenére is egész szívvel — bekapcsolódni békeharunkba.

Ezután Major Tamás elvtárs, a Nemzeti Színház igazgatója és Somlyai Artúr a Nemzeti Színház ne-

vében búcsúzott Bajor Gizitől, majd a koporsót a Nemzeti Színház előcsarnokából kivitték a farkasréti temetőbe.

A farkasréti temető halottasházában, Bajor Gizi koporsója mellett ravatalozták fel férje, dr. Germán Tibor egyetemi tanár holttestét. A művészi és orvostársadalom képviselői egymásután léptek a koporsók elé, hogy búcsút vegyenek az eltávoztaktól.

Göbbi Hilda, a Népköztársaság Kossuth-díjas, Erdemes Művésze, a magyar színészek nevében mondott búcsúszavakat.

— Soha, soha nem felejtünk el, — mondotta —, hiszen ott élsz a színpad minden deszkájában, az emberek szívében. És nemcsak közvetlen munkatársaid, hanem minden magyar színész szívében, lelkében. A Te rendkívüli lényed emberi és művészi egységének varázsától nem fogunk elszakadni.

Oláh Gusztáv, az Allami Operaház főrendezője, az Operaház dolgozója, valamint az Operaház és a Nemzeti Színház örökös tagjainak testülete nevében szólott. A magyar vidéki színészek nevében Márki Géza búcsúztatta a nagy művészt.

Ezután Gegesi-Kiss Pál orvos-professzor lépett dr. Germán Tibor koporsója mellé.

Népköztársaságunk egészségügyi minisztere, Ratkó Anna képviselője és a Budapesti Orvostudományi Egyetem nevében búcsúzott dr. Germán Tibor egyetemi nyilvános rendes tanártól, a Budapesti Orvostudományi Egyetem orv. gége- és fülgyógyászati klinikájának igazgatójától — mondotta. — Tragikus halála — felesége gyógyíthatatlan betegsége és halála feletti érzett fájdalomában önkézzel vetett véget életének — 40 éven át működött orvos életét szakította meg. — Gyógyító, tanító és kutató tevékenységét az egészségügyi kormányzat és egyetemünk nagyrabecsülte, mint értéket számontartotta. Munkásságának emlékét megőrizzük, — fejezte be Gegesi-Kiss professzor beszédét.

Dr. Varga Gyula egyetemi magántanár az Orvosegészségügyi Szakszervezet nevében mondott búcsúszavakat. Dr. Nákó András klinikai tanársegéd tanítványai, dolgozóitársai nevében búcsúzott Germán professzortól.

A búcsúbeszéd elhangzása után Bajor Gizi és Germán Tibor koporsóját leeresztették a sírba. A sírt csakhamar ellepte a koszorúk tömege.

Közöttették a Béke Világtanács berlini ülésével kapcsolatos jelszavakat

Berlin, február 15. (TASZSZ) Mint az ADN közölte, a békeért küzdő harcok német bizottsága közölte a Béke Világtanács 1951 február 21-24-i berlini ülésével kapcsolatos jelszavait. A jelszavak a Béke Világtanács vezetése alatt harcba szólítanak Nuugat-Németország remilitarizálása ellen, a jegyverkezés és a háborús propaganda ellen, a német probléma békés megoldásáért, minden agresszió ellen, a népek kölcsönös megértéséért és a tartós békeért.

Békemenet indul Washingtonba március elején

NEW YORK, február 15. (Telepress) Március 1-én békemenet érkezik Washingtonba 65 ismert amerikai személyiség — köztük négy protestáns püspök, tudósok, írók, néger vezetők és szakszervezeti személyiségek — vezetésével. A zarándoklaton amerikai állampolgárok ezrei fognak részt venni.

A békemenet résztvevői fölkeresik a szenátus és a kongresszus tagjait és felkéri őket, hogy szálljanak síkra a béke ügye mellett. Nagyszabású békegyűlést tartanak, melyen a jelszavak beszámolnak a béke frontján elért eredményekről és a békeakció tervéről.

Az amerikai békekeresztshadjárat-bizottsága felhívást intézett a lakossághoz, hogy csatlakozzék a béke-táborhoz. »Ne áldozunk fel feleslegesen és bűnös módon amerikai életet Koreában és ne romboljuk szét ezt az országot. Kezdjünk békétárgyalásokat Kínával« — követeli a többi között a kiáltvány.

Az ENSZ 12. számú bizottságának ülése

Lake Success, február 15. (TASZSZ) Szerdán Trygve Lie ideiglenes elnöksége alatt tartotta első ülését a 12. számú bizottság, amely a közgyűlés 1950 december 13-i határozata értelmében alakult, hogy megvitálgassa az atomerő ellenőrzésének kérdésével és a hagyományos fegyverek kérdésével foglalkozó bizottság egyeztetésének vagy a két bizottság leválasztásának lehetőségét.

Malik elvtárs, szovjet küldött rámutatott, a Szovjetunió kezdeményezése az Egyesült Nemzetek Szervezetében azt eredményezte, hogy 1946-ban a közgyűlés határozatot hozott az atomfegyver eltiltásának és a fegyverek általános csökkentésének szükségességéről.

A Szovjetunió képviselője az ENSZ szerveiben a továbbiakban szüntelenül szorgalmazta, hogy tiltásuk el az atomerő felhasználását fegyverek gyártására és tárgyalják meg a hagyományos fegyverek csökkentésének módjait.

Malik kiemelte, az a körülmény, hogy az atomfegyver eltiltásának kérdésében még nem sikerült meggyőzésre jutni, annak a ténynek tulajdonítható, hogy az Egyesült Államok és más országok megtiltították és továbbra is megtiltítják az atomfegyver eltiltásáról szóló közgyűlési határozat megvalósítását.

Ime, ez az oka annak — mondotta a továbbiakban Malik —, hogy az Egyesült Államokban és az USA-tól függő országokban ma a fegyverkezési verseny folyik, amely óriási méreteket öltött és amely veszélyezteti a békét és a népek biztonságát.

Malik ezután javasolta: hívják meg a Kínai Népköztársaság küldöttét,

hogy vegyen részt a bizottság munkájában.

Nash, az Egyesült Államok képviselője azt állította felszólalásában, hogy a bizottságnak folytatnia kell munkáját a Kuomintang küldöttnek, mint Kína képviselőjének részvételével.

A bizottság kilenc szavazattöbbséggel egy ellenében, két küldött tartózkodásával elfogadta az arról szóló amerikai javaslatot, hogy halasszák el a szovjet javaslat megtárgyalását mindaddig, amíg a közgyűlés nem hoz határozatot Kína képviselőtéről.

Malik a szavazás eredményének kihirdetése után kijelentette, hogy a bizottság határozata igazságtalan és törvénytelen.

Lacoste francia küldött az idő elhúzódtására hivalkozva javasolta, rekesszék be a bizottság ülését azzal, hogy a bizottság ideiglenes elnöke Trygve Lie maradjon. Ezzel az ülést véget ért.

A koreai néphadsereg főparancsnokságának hadijelentése

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadseregének főparancsnoksága február 14-én közölte:

A néphadsereg egységei a kínai önkéntes osztagokkal szorosan együttműködve, az egész fronton visszaverték az ellenség támadását és valamennyi frontszakaszon ellentámadásba mentek át. Henszon (Odzio) körzetében az ellenség csapatait bekerítették.

A mai adatok szerint az ellenség február 11-én és 12-én emberanyagban nagy veszteséget szenvedett. Ezerháromszáz katonája és tiszteje elpusztult vagy harc képtelenné vált,

több mint négyezer foglyul esett. A néphadsereg egységei két nap harcban negyvenhét különféle löveget, nyolc páncélost, kétszázhetvennégy gépkocsit, gépfegyvereket és sok más harci eszközt és löszert zsákmányoltak. Az ellenség négy repülőgépét lelőtték.

A szóli fronton a Han-folyó déli partjának körzetében a néphadsereg egységei nagy embervesztéseket okoztak az ellenségnek és a február 13-i adatok szerint az ellenség kilenc páncélosát semmisítették meg, négy repülőgépét lelőtték.

A koreai néphadsereg és a kínai önkéntesek egységei elsősorú erejű ellentámadást indítottak a Han folyótól délre fekvő térségben

A Han folyó menti arcvonal, február 14. (Uj Kína)

A koreai néphadsereg és a kínai népi önkéntesek nagyerejű ellentámadást indítottak az amerikai támadó csapatok és Li Szin Man csapatai ellen a Han folyótól délre és február 12-én estig, 24 óra alatt, 20-30 kilométerrel nyomultak előre. Az egész ellenséges arcvonal összeomlás előtt áll.

Li Szin Man nyolcadik hadosztályának 10. és 21. ezredét a Hjongjungtől mintegy 10 kilométerrel nyugatra fekvő térségben teljesen megsemmisítették. Súlyos csapást mértek ezenkívül a Li Szin Man harmadik hadosztályához tartozó 22. és 23. ezredre, a Li Szin Man ötödik hadosztályához tartozó 27. 35. és 36. ezredre, a második amerikai hadosztály 9. és 38. ezredére, valamint a hetedik hadosztály 17. ezredére. A koreai néphadsereg és a kínai önkéntesek elsősorú erejű támadásuk során déli irányban törnek előre.

Január 25-e óta az amerikai, angol

és egyéb megszálló erők Li Szin Man csapataival együtt, körülbelül kétszáz ezer főnyi erővel elkeseredett támadást indítottak a Han folyó mentén, keleten Hjongjungtól a partvidék felé és nyugaton Incsonnál. A koreai néphadsereg és a kínai önkéntesek egységei tízenhét napja éjjel-nappal tartó elkeseredett küzdelem után — melynek során súlyos csapásokat mértek az ellenségre — elsősorú erejű ellentámadásba mentek át.

A kínai önkéntesek a Han folyótól délre indult hatalmas ellentámadás során tízenhárom amerikai tankot megsemmisítettek és két amerikai repülőgépet lőttek.

Február 11-én a népi egységek, mikor az ellenséges csapatok megpróbálták átkelni a Han folyót át vezető acélhidon, többszáz ellenséges katonát megsemmisítettek.

Az arcvonal más szakaszain a népi erők öt ellenséges tankot semmisítettek meg, ugyanazon a napon egy további ellenséges repülőgépet lőttek le.

Súlyos veszteségeket szenvedtek az amerikaiak visszavonulásának fedezésére felhasznált holland csapatok

Hága, február 15. (TASZSZ)

Sajtójelentések szerint az USA követelésére Koreába küldött holland csapatok súlyos veszteségeket szenvedtek.

Elesett Ouden ezredes, a Koreában működő holland alakulat parancsnoka.

Az utóbbi napokban a holland alakulatot a visszavonuló amerikai csapatok fedezésére használták fel.

A koreai néphadsereg és a kínai önkéntesek egységei pusztító csapásokat mérnek az ellenségre

A Pravda az amerikai beavatkozók újabb koreai kalandjainak kudarcáról

Moszkva, február 15. (TASZSZ)

Tkacszenko elvtárs, a Pravda phen-jani tudósítója beszámol annak az újabb kalandnak kudarcáról, amire az amerikai beavatkozók és a liszinnami hábsapatok a koreai arcvonalon vállalkoztak.

Miután az amerikai beavatkozók Koreában novemberben indított »döntő« támadása szegényteljes kudarcba fulladt és az amerikai megszállók, valamint liszinnami cinkostársak 1950 december 25-ig több mint kétszáz ezer katonát és tiszteket veszítettek, MacArthur és gazdája — írja Tkacszenko — bosszút forraltak. Az a gondolat kerekedett felül bennük, hogy a tavalyi incsoni partaszállási művelethez hasonló kalandot készítsenek elő és ismételjék meg. Ennek érdekében azonban lélektöbbletrel volt szükség, hogy

újabb csapatokat, több harcokost, tüzérőket, hadihajót és repülőgépet szállítsanak a koreai félszigetre.

Időre volt szükség a páni visszavonulás során széllövétt és demoralizált amerikai hadosztályok átszervezésére, a megrikkult liszinnami bandák erőszakos mozgósítással való kiegészítése érdekében. Lélektöbbletrel volt szükség azért is, hogy sürgősen több japánt mozgósítsanak »műszaki és gazdasági« kiszolgáló személyzeti minőségben.

Acheson és Austin az újabb koreai kalandok előkészítéséhez szükséges szünet biztosítása reményében az Egyesült Nemzetek Szervezetében igyekezett megszavaztatni a »Tűzét szüntess«-ről szóló határozati javaslatot.

Ez idő alatt Marshall, Clark és Collins az Egyesült Államokból sürgősen friss csapatkontingenseket küldött a Távol-Keletre a Koreában szétvert amerikai ezredes és hadosztályok kiegészítésére.

ma szerint MacArthur éjjel-nappal buzdította tábornokait, hogy minél hamarabb szervezzék át a demoralizált egységeket és alakulatokat. MacArthur követelte Li Szin Mantól, hogy sürgősen mozgósítson minden fegyverfogásra és a front érdekében bármilyen munkára alkalmas embert.

Li Szin Man főbelövésével fenyegetve a tizenhét és negyven év közötti embereket, az erőszakosan délre kényszerített férfiakból ötven-hatvan ezer embert mozgósított bandái részére.

MacArthur a hadosztályok kiegészítése és álcasportolítása után a koreai arcvonalra repült és kiadta a csapatoknak a parancsot, hogy kezdjenek ellentámadást, miközben a katonáknak ezúttal nem karácsonyra, hanem tavaszra ígért győzelmet. Több mint két hétig tartottak a túlerővel beavatkozók ellentámadásai a koreai néphadsereg egységei és a kínai önkéntesek osztagai ellen. Az ellenség, tekintet nélkül a veszteségekre, veszett dühvel törte magát előre Inoson (Csö-mulpo) térségében és Szuvontól északra. Az amerikai katonák és a cinkostársak tízezer életének árán sikerült ideiglenesen taktikai eredményeket elérniük. Ezek a sikerek azonban most már a nullával egyenlők — hangsúlyozza Tkacszenko.

A néphadsereg egységei a kínai önkéntesekkel együtt visszaverték a beavatkozók minden támadását, ellentámadásba mentek át és pusztító csapásokat mértek az ellenségre.

Az amerikaiak nagy veszteségeket szenvedtek emberben és technikai felszerelésben. Az amerikai szoldateszka aljas tervet ismét kudarcba fulladt.

— A stockholmi kikötőmunkások a göteborgi sztrájkolók bérkövetelési mozgalmának támogatására csütörtök reggel beszüntették a munkát. Ez az újabb sztrájk mintegy ezer munkást érint és teljesen megbénítja a stockholmi kikötő forgalmát.

KÜLPOLITIKAI JEGYZETEK:

Az Atlee-kormány rabszolgatörvénye

Az angol dokkmunkássztrájk figyelemreméltó tanulságokat eredményezett. A sztrájk Liverpool és Birkenhead kikötőjében kezdődött, majd átterjedt Manchesterre is és végül sztrájkba álltak a londoni dokkmunkások is. Összesen több mint 20.000 dokkmunkás állt le, hogy tiltakozzék az élet-színvonal rohamos csökkenése ellen.

A tőkés világban a sztrájk a dolgozók természetes fegyvere a kapitalista kizsákmányolással szemben. Az angol dokkmunkások sztrájkja is természetesen és jogos önvédelmi harc az angol »munkáskormány« profitvédő, háborús politikája ellen. Ezt még a reakciós hivatalos francia hírügynökség, az AFP is elismeri, amikor arról ír, hogy »az elégedetlenség az angol munkások között ország-szerte fokozódik, mert a megélhetési költségek állandóan emelkednek.«

Ugy látszik azonban vannak, akik nem értnek egyet az AFP megállapításával. Arthur Deakin például, a Szállítómunkások Szakszervezetének munkásáruló főtitkára ismét angol-amerikai tőkés gazdáinak segítségére tetted és arcátlanul kijelentette: »A jelenlegi munkabérrendezés a lehető legjobb, amit a mai viszonyok között el lehet érni és a munkásoknak be kellene látniuk, hogy tisztességes elbánásban részesülnek.«

Hogy mit ért a hírhedt munkásáruló »tisztességes elbánás« alatt, azt az angol rendőrség szemléltető példával bizonyította be. Huszonnégy órával a szakszervezeti kiskirály szavainak elhangzása előtt már polgárúrhás detektívek jelentek meg a kikötőmunkások gyűlésein, följegyezték a felszólalók beszédét és a följegyzéseket Bevan munkaügyi miniszterhez és Shawcross főállamügyészhez továbbították. A rendőrség a londoni kikötőkben a sztrájkoló munkások közül körülbelül 80-at ritásított a kikötő területéről. Huszon-négy órával Deakin szavai után a rendőrség letartóztatta a sztrájk-bizottság hét tagját. Frank Marney walhamstowi kikötőmunkást »közrendzavarás« címén letartóztatták és pénzbüntetésre ítélték, mert ezt kiáltotta: »A náci háborús bűnöskéket szabadonbocsátották és helyettük

kikötőmunkásokat zárnak be. Ilyen az angol kormány.«

A letartóztatásokat az angol rendőrség a hírhedt 1305-ös rendelet, az angol Taft-Hartley-törvény alapján, foganatosította. A rendelet előírja, hogy minden munkával kapcsolatos vitás kérdést jelenteni kell a munkaügyi miniszternek, aki a kérdést vagy az illető ipar részére felállított egyeztető szerv, vagy — ha ilyen nem létezik — az országos döntőbizottság elé terjeszti. Amint a vitás ügy a bíróság, vagy a vizsgálóbizottság elé kerül, a sztrájk törvénytelen és büntetendő. Ezt a törvényt, amelynek alapján múlt év októberében is eltiltették sztrájkoló munkásokat, azelőtt csak háború idején alkalmazták. A jobboldali szociáldemokrata angol »munkáspárti« kormányé a »dicsőség«, hogy alkalmazta ezt a szegényteljes törvényt, amelyet a háború befejezése óta minden szakszervezeti kongresszuson és konferencián élesen támadtak a munkások.

Az angol dokkmunkások felháborodással fogadták a munkásáruló angol kormány terrorintézkedéseit, és gyűléseken juttatták kifejezésre szolidaritásukat jótalanul letartóztatott munkástársaik iránt. A londoni rendőrbírósg épülete előtt, amelyet rendőrgyűrű vett körül, nagy tüntetést rendeztek és amikor a vádlott sztrájkbizottsági tagok a bíróság kapujában megjelentek, a kikötőmunkások várakozó tömege elsöpörte a rendőrgyűrűt, vállára kapta a hét sztrájkbizottsági tagot. A londoni West India-dokkban tartott ülésen a dokkmunkásbizottság szóinká igy fejezte ki a dolgozók álláspontját: »Shawcross és a többi nagykutya azt gondolják, hogy lefejezték a mi bizottságunkat, de súlyosan tévednek. Minden letartóztatott ember helyét tíz új foglalja el. Amikor a dokkmunkásokat bántalmozták, a munkásosztály színe-javát bántal: azzák és ha azt hiszik, hogy sikerül megfélemlíteni bennünket, súlyosan tévednek.«

Ez a hang az angol dolgozók igazi hangja, akik harcra indultak a munkásáruló kormány ellen, amely el akarja fojtani az angol nép leg-
elemibb szabadságjogait.